

UIT OPENBARE ZITTING VAN 8 AUGUSTUS 1962

Vraag

Hoe kunnen wij bepalen welk tekort wij persoonlijk hebben ?

Antwoord

Nou, dat is heel eenvoudig. Ik wil er niet een al te persoonlijke discussie van maken, maar wat verlangt U nu het meeste in uw leven ? (Ik denk dat al de mensen een sort zekerheid, geborgenheid, geluk, kalmte, vrede, verlangen.)

Deze dingen zijn tot op zekere hoogte voor elkaar synoniem. Wanneer U vrede verlangt, dan bewijst U dat u géén vrede kent. Wanneer u geen vrede kent, bewijst u daardoor dat u onevenwichtig bent. Dan zoekt u een evenwicht te vinden. Welke factoren zijn in uw wezen de meest verstorende ? Wat is hetgeen u het meest tot onrust, tot daden drijft ? Wat is hetgeen u het meest ongelukkig maakt ? Realiseer u dit, dan weet ge welke waarden in uw persoonlijkheid in de waag hangen en dan weet ge ook tevens waarom ge streeft en denkt, zoals ge streeft en denkt. Dan heeft u daarmee uw tekort a.h.w. omschreven. En dat is een tekort wat gevoeld wordt. Het is niet een hiaat in uw eigen persoonlijkheid, maar het is een tekort in de banden die u hebt met de rest van het Al.

Op het ogenblik dat u in u zelve een grote onvrede hebt en u kunt daaraan op geen enkele wijze tegemoetkomen vanuit uw redelijk en stoffelijk besef, terwijl u in u zelf geen kracht kunt vinden om te compenseren, om te vervangen of goed te maken, zult u moeten zoeken in de richting van de Hogere Krachten of de Hogere Waarde. U kunt dit zoeken in het geloof. U kunt dit zoeken in het volgen van een bepaald systeem. Op het ogenblik dat een geloof, een systeem, kortom een voor u enigszins bovenredelijk element, de aanvulling betekent van uw innerlijke verstoring, kunt u het totaal van het leven, ongeacht zijn verschijnselen, verdragen.

Wanneer de wereld mij kwelt, dan kan deze kwelling voor mij, doordat ik die innerlijke zekerheid, die compensatie bezit van eigen onvolkomenheid op het hoger gebied, niet alleen deze kwelling verdragen, maar wat meer is : Ik zal zelfs in staat zijn mijn kwelgeesten te helpen, om hun taak tenminste goed te vervullen. Dit klint absoluut onredelijk van uit het menselijk standpunt, maar pas wanneer ik de geestkracht heb om alles te aanvaarden, zonder voorbehoud, kan ik zeggen : Ik heb vrede, ben evenwichtig. Dan kan nog een kort ogenblik deze evenwichtigheid verstoord zijn, maar dir is betrekkelijk onbelangrijk.

Mijn conclusie : Elke mens zou in compensatie van zijn eigen onvolkomenheden, dāe door de wereld niet kunnen worden aangevuld, binnen de huidige maatschappij, moeten zoeken in een andere wereld of sfeer, in een hogere persoonlijkheid; zelfs indien die persoonlijkheid of de hogere wereld of sfeer een illusie is, kan hij daar uit vrede winnen en kracht winnen. Het is beter evenwichtig te zijn met zelfs een irreele factor, die als tijdelijk compenserende factor optreedt, dan onevenwichtig voort te gaan.

Wanneer ik dus voor mijzelf die zekerheid zoek, kan ik deze alleen zoeken door alle verantwoordelijkheid van mijn eigen leven en bestaan en streven, die ik niet persoonlijk bewust kan dragen, over te geven aan een andere figuur, kracht of persoonlijkheid en wanneer ik dit stel, dan volgen hieruit voor het leven van de mens weer bepaalde lessen of regels.

Ik heb u zoëven al gewezen op de noodzaak van discipline, aanvaarding. Ge kunt dit nu uitbreiden : Mijn onderwerping aan geestelijke krachten, al dan niet reëel, is voor mij de enige wijze om een voldoende innerlijk evenwicht te verwerven. Het verwerven van mijn innerlijke vrede, mijn innerlijk evenwicht, maakt mijn bestaan echter volledig en afgerond. Geen juist leven en bestaan mogelijk zonder een aanvaarden van een hogere waarde, een hogere idee, die voor eigen onvolkomenheden a.h.w. de aanvulling vormt.

Dan moet ik mijzelf afvragen welke weg, welke idee voor mij de meest juiste is. Ik kan niet uitgaan van het standpunt dat de resultaten de juistheid van de weg moeten bewijzen. Dat is zeer belangrijk. Ik kan zelfs uitgaan van het standpunt dat de innerlijke vrede die uit de weg voortkomt, mij uiteindelijk tot het bereiken van resultaten in staat stelt. Wanneer ik stel dat ik geloven zal wanneer een mirakel gebeurt, gebeurt het wonder niet. Wanneer ik echter volledig geloof, zal het mirakel kunnen geschieden dat mijn geloof bevestigt. Dit betekent dat de mens een deel van zijn eigen denken moet prijsgeven. Dit is een betrekkelijk onbelangrijk deel, want dit is het theoretiserende deel. Tracht nimmer alle dingen te verklaren, tracht wel alle dingen te beleven en verklaar datgene wat ge, volgens uw huidig bewustzijn redelijk verklaren kunt. Onderwerp u, wat al het andere betreft, aan de leiding, het geloof, de idee die ge als aanvulling voor uw wezen hebt aanvaard. Hieruit vormt het bestaan dan vanzelf een nieuwe kracht.

Ge zult zeggen : Maar wij zijn denkende wezens. Zeker. Maar een groot gedeelte van het denken van de mens verwijderd hem van de werkelijkheid en brengt hem niet tot die werkelijkheid. Bvb. : Wanneer ik u zou zeggen : Er gebeurt binnen een minuut een ongeluk, en dit ongeluk gebeurt hier niet vlakbij, dan zegt u : dat het niet gebeurt. Toch vindt het plaats. U zegt echter : ik wil dit meemaken, ook al realiseert u zich dat niet. Ik wil dit zien zoals ik het heb bestemd, zoals ik het voor mij opeis. Door deze conditie op te leggen, maakt ge de aanvaarding van de werkelijkheid zelfs onmogelijk. Hieruit volgt toch wel, dunkt mij, dat het gestelde niet alleen logisch is, maar zelfs noodzakelijk. Ik weet dat ik door mijn eigen denken aan alles mijn eigen interpretatie geef. Mijn eigen interpretatie is echter niet de juiste, tenzij zij onmiddellijk voortvloeit uit de bindingen die ik heb met eigen en andere werelden. Een belangrijk punt !

Hoe sterker ik mij gebonden acht aan bepaalde regels, hoe meer ik mij zelve verdiep ik een bepaalde ideologie, hoe groter de mogelijkheid dat ik een tijdelijke vrede, een tijdelijke rust bereik. Eerst een mens die in zich zelve een zekere vrede en rust kent, zal blijmoedig kunnen leven, voor hem gaat het totaal van het leven een betekenis krijgen, vanaf een regenbui tot de zonschijn, vanaf een eenvoudig klein microscopisch wezen tot de enormste en grootste verschijnselen die het Al maar kent. Eerst wanneer je in jezelf rust en vrede kent, krijgen de dingen voor het bewustzijn hun juiste waarde.

Zdang het eigen denken en eigen onrust echter de eigen interpretatie en eigen eisen vooropstellen, zal de kosmos zich niet in zijn werkelijke gedaante kunnen vertonen. Waarlijk en volledig bestaan is afhankelijk van aanvaarding, zelfdiscipline en het ter zijde stellen van speculatieve gedachten op die punten waar men een aanvulling kan vinden door gezag, tot eerst alle melijke punten volledig verwerkt en begrepen zijn.

Het ware bestaan en het ware leven kunnen eerst dan bewust gerealiseerd worden, wanneer men slechts ten opzichte van zich zelve voorwaarden en regels stelt, maar dit nimmer doet ten opzichte van de verschijnselen en wetten die elders bestaan of ten opzichte van de banden die het ik met het leven, met de kosmos, verbinden. De mensen eisen vaak van anderen wat ze voor zich zelf niet kunnen vervullen. Daardoor vervalsen ze hun beeld van de wereld. Wanneer u overtuigd bent dat iets nodig is, dan moet u het doen, niet alleen aan anderen opleggen. Want wanneer u dat tegen anderen zegt, hebt u het gevoel dat u zelf zo bent, U verwacht dus dat de wereld u anders zal waarderen dan u kunt zijn. Uw eigen leven is een vervalsing, erger nog dan vals bankpapier. Want die wereld is niet verbonden met de schijnwereld die u hebt opgebouwd, maar met uw werkelijke wezen. U kunt deze reacties niet verwerken, u zult steeds meer banden terzijde werpen, maar daardoor steeds meer zelf moeten doen.

Dus we hebben gezegd : Konsekwent zijn. Die waarheid en dat konsekwent zijn moet ik toepassen op alle dingen waar ik beheersing heb. Al hetgeen wat door mij niet beheerst kan worden, dien ik te aanvaarden. Een aanvaarding heeft pas zin, bevordert pas de werkelijke zin van leven en bestaan, wanneer zij niet een verzet met zich brengt. Dat is lastig. Als u dadelijk naar buiten gaat en het klettert, dan kunt u zeggen : dit moet ik aanvaarden en u kunt u daar aan aanpassen. U kunt ook gaan mopperen. Past u zich zo goed mogelijk aan en zegt u : Ik kan er niets aan veranderen, dan blijft er kracht over om het aange- name van het leven, het goede van het leven toch weer te vinden, te aanvaarden. Doet u het niet, dan zal uw betrekkelijk nutteloze kritiek tegen dit al te vochtig hemelgebeuren u zeker in een staat brengen waardoor uw contacten met anderen er onder lijden en dit zijn de contacten die u bewust zoudt kunnen beheersen en vormen, maar die u niet de juiste nadruk geeft.

Wanneer u zich dit nu werkelijk realiseert. U zegt : Het is waar. Waarom doet u er niets aan ? Wil men werkelijk leven ? Het leven rond zich bewust ondergaan ? Wil men vreugde hebben in het bestaan, wil men vrede, zekerheid bereiken, geborgenheid ? dan kan men die nooit bereiken door zich te verzetten tegen hetgeen men niet beherrs- ten kan het slechts bereiken door daar waar een beheersing bestaat, waar er banden met de wereld en met de geest aanwezig zijn, deze bewust zo goed en zo intens mogelijk te maken. M;a.w. het geheim van het bewuste het goede, het zekere bestaan is het schappen van harmonie met anderen. Dit kan nooit alleen gelden voor zuiver stoffelijke banden en relaties, daar moeten ook vooral geestelijke aspecten van kracht geacht worden. Wanneer dit het geval is, vrienden, dan zal elke mens voor zich ook na moeten gaan of hij zich verbonden voelt met de geest, daarbij niet zich afvragend ; Wie of wat het is. Dit kan zich manifesteren later, maar dat weet u nu misschien niet; maar zich alleen afvragende : Wat is die kracht voor mij ? en daarop te antwoorden. Door vanuit jezelf een antwoord te geven op, de geestelijke kracht die er bestaat, vergoot je je

vrede, je zekerheid. Nogmaals : de vorm waarin u die geest zich voorstelt, is van weinig belang, tenzij u gaat zeggen : Ik weet dit zeker.

Onthoudt verder : Er bestaat geen enkele factor die zekerheid heet in een werkelijk bestaan. Elk bestaan vloeit onmiddellijk voort uit verandering en er kan worden gezegd dat bestaan identiek is aan verandering plus bewustzijn.

Wanneer U, mijne vrienden, op deze wijze zoekt te leven, dan bent u in meer geestelijke zin een existentialist, dan is uw levenshouding een vorm van existentialisme, maar het is gebaseerd op de reële waarden van uw eigen maatschappij en wereld, op de reële krachten van uw innerlijk en brengt u tot een zo harmonisch en volledig mogelijk beleven, niet van alle dingen, maar van die dingen waarin gij zelve geluk, vrede en zekerheid vindt. De beperking, de wet en de regel die men aanvaardt, vergroot de innerlijke zekerheid.

Vraag

Er zijn tal van mensen die het goed menen, goede voornemens maken, aangaande vrede, enz., maar er zijn mensen die last hebben van zenuwachtigheid en het ware misschien wenselijk die mensen eens een goede raad te geven om daar niet in te falen.

Antwoord

Dat is heel eenvoudig en misschien veel eenvoudiger dan U denkt. Zenuwachtigheid is onzekerheid. Wanneer u zeker bent van het feit dat u geen schuld treft, en u leert u zelve aan eventueel beschuldigingen van anderen terzijde te stellen, dan kunt u elke tijd die u anders gebruikt om anderen-terzijde-te-stellen u zenuwachtig te maken of te ergeren, dus gebruiken om iets positief te doen. Wanneer u in het dagelijks leven zenuwachtig bent - dat gebeurt nog al eens vaak - al is het alleen maar omdat het eten is aangebrand of iets dergelijks - dan kunnen wij dus heel rustig zeggen : Ik heb mijn best gedaan. Laat mij de tijd die overblijft mij niet bezighouden met de vraag Hoe men daar op, zal reageren ?n maar eerder met maatregelen om het zo goed mogelijk ongedaan te maken en verder om een compensatie voor die ander te scheppen. Want iemand die zich zenuwachtig maakt, begint meestal zich te verdedigen vóór hij aangevallen wordt.

Dit wil zeggen : Zenuwachtigheid is in de praktijk naar buiten toe kenbaar als aggressiviteit of absolute tegenstelling : een vorm van stompzinnige stilzwijgendheid. En voor vrouwen is die stilzwijgendheid dan ook nog uit te drukken in tranen. Wanneer je jezelf opzweept - want dat is de oorzaak van een deel van die zenuwachtigheid - dan is elke beheersing weg. Weigert u u zelf op te swepen, door te constateren : Dit zijn de feiten, ik kan er niets aan doen. Ik ga voort, dan kunt u veel vermijden. Wanneer U zich niet meer baseert op de vraag "Wat zal "men" zeggen" ?n onverschillig wie die "men" is, maar alleen op de vraag : Heb ik het beste gedaan wat ik doen kon ? en wat kan ik nu het beste doen ?n dan blijkt die zenuwachtigheid sterk terug te vallen; de daarmee gepaard gaande prikkelbaarheid, onzekerheid, onbeheerstheid, loopt eveneens terug en met enige training kan men dan die zenuwachtigheid binnen de perken houden.

U moet begrijpen dat een deel van die zenuwachtigheid ook lichamelijke oorzaken of achtergronden kan hebben. Het is bvb. bekend dat een overgevoeligheid (een vorm van zenuwachtigheid) vaak gepaard gaat met een opkomende tuberculose; dat ongerechtvaardigd optimisme, in fasen naar voren komend, eveneens tot diezelfde ziekte en tot het beeld ervan kan behoren. Nu zijn er veel psychische achtergronden te noemen dus van ziektebeelden, die een zenuwachtigheid met zich brengen. Maar een mens die zich een bepaalde denkgewoonte eenmaal heeft aangewend, ook al helpt dat niet de eerste keer (want je moet er eerst "in" komen, je moet eerst oefenen) die zal toch in staat zijn die overgevoeligheid, die zenuwen en die prikkelbaarheid zover binnen de perken te houden dat een zo juist, een zo harmonisch en zo gunstig mogelijk resultaat bereikt wordt. En het vreemde is dat er veel lichamelijke verschijnselen als gevolg van die instelling van zelf minder erg worden, zodat we ook daar nog een positieve invloed zien.

+ +

Voor de kursisten

Eenieder die zich op dit ogenblik bezighoudt met geestelijke ontwikkeling en geestelijk werk, moet begrijpen dat grote veranderingen aanstaande zijn. Daarop is van onze zijde uit meerdere malen de nadruk gelegd. Die nadruk houdt in dat wij niet precies weten hoe zich alles ontwikkelt, omdat er vele mogelijkheden zijn, en wanneer wij een mogelijkheid kiezen, dan is dat de meest nabijliggende. Maar dat er verandering op het ogenblik aan de gang is, dat zij onophoudbaar voortgrijpt, zowel in het politiek, het sociale en het economische bestel, als in het geestelijk leven, zal u dag na dag duidelijker kunnen worden.

Een geestelijk strevend mens zal op gronden van zich zelf moeten oriënteren op een nieuwe wijze. De oude wijze van het boven anderen staan of het buiten anderen staan, heeft geen zin meer. Daarentegen krijgt in deze tijd bijzonder scherp zin het scheppen van een juiste zelfdiscipline, het aanvaarden van de juiste maatregelen, het aanvaarden van de juiste wetten en regels en het zich zonder meer daartoe bekennen en daar aan houden. De konsekwenties van elk afwijken van regels e.d., aanvaarden.

Het betekent dat men niet in de eerste plaats eisen stellend van resultaten, maar in de eerste plaats eisen van de juiste innerlijke vrede en de innerlijke kracht, tot zeer grote resultaten komt. Maar wanneer men eerst resultaten eist, vóór dat men tot de discipline overgaat, komt men daarmee in deze dagen niet verder. Dit geldt vooral voor het magisch element dat in deze dagen bijzonder sterk wordt. Naarmate meer magische krachten en mogelijkheden zich openbaren, steeds grotere overdracht van krachten aan anderen mogelijk is, zal degenen die daaraan veel wil hebben, zich ook een sterkere en meer volledige discipline op moeten leggen.

Het is onmogelijk om uit het Al krachten te verkrijgen en of magische bekwaamheden te verkrijgen, zonder dat men eerst beantwoordt aan de eisen van deze tijd. Deze beantwoording, vrienden, impliceert op het ogenblik nogmaals een absolute gehoorzaamheid zover het eigen ik, redelijk wezen en de redelijk gekende beheerste banden zich niet verzetten.

In de tweede plaats : Een magisch element betekent zich bezighouden met ongekende krachten en mogelijkheden. Het kennen van deze onbekende krachten en mogelijkheden, ontstaat langzaam. Men gebruikt symbolen en een symbolentaal, een gebarentaal, enz., om deze krachten voor zich kenbaar te maken. Zo gebruikt men ook namen die niet de werkelijke namen zijn, maar slechts symbolische omschrijvingen van een bepaald wezen. Wanneer wij op deze wijze dus voor ons zelf hebben geleerd, dat de magie een benadering is van het onbekende, aan de hand van symbolen, zullen wij beseffen dat het leren kennen van symbolen en het juiste gebruik ervan één van de meest belangrijke is, die in het menselijk bestaan op kan treden. Wij moeten leren alle symbolen, ook de symbolen in het dagelijks gebruik, voortdurend juist en bewust te hanteren, en in een zo juist mogelijke samenhang met alle andere symbolen en symbolische handelingen te stellen. Eerst wanneer ook de symboolhandeling een zekere eerlijkheid en kracht in zich draagt, kan een bereiken daaruit voortkomen. Bovendien, in de komende tijd, wij hebben daarvoor nog ongeveer anderhalf tot twee jaar de tijd, zal het element van geestelijke werking in de mensheid steeds sterker en direct kenbaar zijn. Wanneer dit als een onbekende gast komt, in een mens die zich zelf nooit een discipline heeft opgelegd, kan dat een verstorende en fatale factor zijn. De mens daarentegen die zich zelve voldoende geschoold heeft, niet slechts in theoretisch denken, maar ook in het aanvaarden van discipline, het scheppen van de juiste harmonische verhoudingen, daar waar hem dit mogelijk is, zal uit diezelfde krachten kunnen putten, zal daaruit zijn eigen levenskracht, en vermogens zien vergroten.

Op het ogenblik is het dus zeer belangrijk dat u zich leert houden aan regels en dat u deze regels beschouwt als het meest belangrijke. De offers die u daarvoor brengt, zullen altijd gecompenseerd zijn. Het is niet noodzakelijk dat u alle regels die u worden opgelegd zonder meer accepteert, maar een regel die u vrijwillig en bewust hebt aanvaard, zult u moeten blijven aanvaarden en zult u nimmer terzijde mogen stellen. Het gebruik van alle geestelijke krachten, zowel die van het zg. magnetisme, dus de genezende kracht, en de krachten van geestelijk verband, zullen moeten worden gezien als op het ogenblik van buitengewoon belang, want in de onevenwichtigheid van deze periode, zal magisch ingrijpen soms inderdaad grote krachten kunnen ontketenen. Een magisch ingrijpen dat altijd positief moet zijn, tenzij het onmiddellijk terug zal slaan op de persoon die het ontketent. Wij willen nimmer het brandpunt worden van werkingen en machten die voor ons zelf gevaarlijk zijn, ~~en~~ zolang wij ons zelf niet als doel stellen, noch enig eigenbelang als doel stellen, van een magische handeling, van een genezing, het uitstorten van krachten en gedachten, zullen zij nimmer tot ons toe kunnen terugkeren en zullen zij ten alle tijde in de wereld buiten ons, een volledige werking hebben, waar zij, zoniet geabsorbeerd wordt door het eerste onderwerp waarop we die kracht afsturen, eerste patiënt, sujet, altijd de eerstvolgende harmonische waarden zullen zoeken en daarin hun volle resultaat bereiken. Dit laatste is zeer belangrijk en ik zou hier in het bijzonder nog eens willen aanbevelen hierover na te denken. De kern van de zaak is : Leer op het ogenblik alle middelen en symbolen gebruiken op je eigen manier. Experimenteer desnoods. Zolang jij jezelf niet als middelpunt stelt, zolang je die kracht richt op anderen, zolang je niet voor je zelf iets begeert, al is het een direct kenbaar resultaat, maar alleen een harmonie, een goede werking buiten je zelf, zult u zien dat u kunt slagen, dat u grote resultaten bereikt.